

कप्रकाशैरुपकरोति । यश्च सहसा बलेनाधुर्युणा मध्यमानः सन्पृष्टः जनैः कोऽयं मध्यतः इति । सोऽयमग्निर्दिवा नक्तं रिषो बधात्पातु रिषतिर्हि सा कर्मा मास्मान्नाशयत्वित्यर्थः ॥ ७३ ॥

अश्याम तं काममग्ने तवोतीऽअश्याम रयि७ रयिवः सुवीरम् ।

अश्याम वाजमभि वाजयन्तोऽश्याम द्युम्नमजरज्जरं ते ॥ ७४ ॥

भरद्वाजदृष्टाग्नेयी कामवती त्रिष्टुप् । हे अग्ने तव ऊती ऊत्या अवनेन पालनेन वयं तं काममभिलाषमश्याम प्राप्नुयाम यमिहाम इत्यर्थः । अशूङ् व्याप्तौ विकरणव्यत्ययेन लोटि श्यन्प्रत्ययः । रयिर्धनमस्यास्तीति रयिवान् तत्सम्बुद्धौ हे रयिवः धनवन् सुवीरं रयिं वयमश्याम शोभना वीराः पुत्रा यत्र तं रयिं पुत्रसहितं धनं वयं प्राप्नुयाम । वाजयतिर्चतिकर्मा [निघ० ३. १४.] वाजयन्तो वल्लिमर्चयन्तः सन्तो वयं वाजमन्नमभि अश्याम समन्तात्प्राप्नुयाम । हे अजर नास्ति जरा यस्य सोऽजरः हे जरारहित अजरमक्षीणं ते तव द्युम्नं यशो वयमश्याम सर्वदा यशस्विनो भवामित्यर्थः ॥ ७४ ॥

वयं तेऽअद्य ररिमा हि काममुत्तानहस्ता नमसोपसद्य ।

यजिष्ठेन मनसा यक्षि देवानस्त्रेधता मन्मना विप्रोऽअग्ने ॥ ७५ ॥

उत्कीलदृष्टाग्नेयी त्रिष्टुप् । हे अग्ने हि यस्मात्कारणात् वयं ते तुभ्यमद्यास्मिन्दिने कामं हविः ररिम दन्नः काम्यतः इष्यतः इति कामं हविः रा दाने लिट् अन्येषामपि दृश्यतः इति [पा० ६. ३. १३७.] ररिमित्यस्य संहितायां दीर्घः । किं कृत्वा नमसा उपसद्य नमस्कारिणोपसंगम्य नमस्कृत्य निकटमागत्य हविर्दन्न इत्यर्थः । कीदृशा वयम् उत्तानहस्ताः उत्ताना हस्ता येषां ते अबद्धमुष्टिकाः त्यक्तकार्पण्या इत्यर्थः । तथा मनसा उपलक्षिताः सावधाना इत्यर्थः । कीदृशेन मनसा यजिष्ठेन यजतीति यष्ट अतिशयेन यष्ट यजिष्ठं तेन तुरिष्ठेमेयः स्विति [पा० ६. ४. १५४.] तृचो लोपः यागतत्परेणेत्यर्थः । तथा अस्त्रेधता स्त्रिध गतौ स्त्रेधति अन्यत्र गहति स्त्रेधत् न स्त्रेधदस्त्रेधत् तेन अनन्यगतेनेत्यर्थः । मन्मना मन्यते दे-